

Ľudové misie v Pezinku

Od 11. do 19. februára 2006 budú v Pezinku ľudové misie pod vedením evanjelizačného tímu pátrov redemptoristov z Podolíncu. Misijná činnosť Cirkvi nesmeruje totiž len do zámoria a ďalekých krajov, kde ľudia ešte nepoznajú Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa. Aj tí, ktorí už o Kristovi počuli a sú pokrstení sa potrebujú upevniť vo viere, prehĺbiť si náboženské vedomosti a hlavne obnoviť svoj vzťah ku Kristovi. On chce mať s každým človekom živý a osobný vzťah.

Už po stáročia sú v tom veľkou pomocou práve ľudové misie. V minulosti sa aj na Slovensku konali pravidelne v každej farnosti. Svedčia o tom zachované misijné kríže pri kostoloch, na ktorých sú vyznačené roky, v ktorých sa misie konali. Na peziňskom misijnom kríži máme letopočty 1924, 1934, 1941 a 1969. Tie posledné misie si ešte mnohí pamätajú.

Misie prinášajú vždy oživenie viery a života farského spoločenstva. Vnášajú do rodín a do vzájomných vzťahov viac tepla a do

srdca viac pokoja. Sú šancou aj pre tých, ktorí sa akosi vzdialili od Boha, od Cirkvi alebo si potrebujú usporiadať určité záležitosti svoj-

otázkach života a viery. Jedna sv. omša bude ráno o 8.00 a druhá večer o 18.15. V pondelok, utorok a stredu bude svätá omša o 16.00

Boh ti otvára srdce

ho svedomia. Misie sú takou veľkou Božou amnestiou.

Boh otvára svoje milosrdné srdce každému. Naozaj každému. Nech by mal človek za sebou čokoľvek, nech by sa cítil akokoľvek nehodný a slabý. Každý môže prísť. Každého osobitne pozývame. Každý môže prísť. Preto sme aj za motto misií v Pezinku zvolili: **Boh ti otvára srdce.** Boh otvára svoje srdce ako bohatý prameň milosrdenstva a otvára aj naše srdcia, aby mohli byť naplnené jeho láskou. To očakávame najmä ako ovocie misií.

Program misií bude pozostávať predovšetkým zo stretnutí pátrov misionárov s ľuďmi v dolnom kostole, kde budú každý deň sväté omše s príhovormi o podstatných

zvlášť pre deti. Súčasťou misií bude aj premietanie filmu *JEŽIŠ*, katechéza pre ženy, pre mužov i stretnutia s mládežou. Misionári ponavštevujú aj chorých vo farnosti a prídu so svojím programom do tých škôl, ktoré ich prijímú. Manželia si počas misií budú môcť obnoviť svoje manželské sľuby. Vďaka citlivému prístupu skúsených spovedníkov bude môcť každý vo sviatosti zmiernenia dosiahnuť odpustenie a obnoviť svoj život a zbaviť sa tak možno aj štyridsať - päťdesiatročnej ťarchy, ktorá ho tlačí vo svedomí. Veríme, že každý, kto neodmietne pozvanie, zažije počas misií tú radostnú skutočnosť, že aj pre neho má Boh otvorené srdce a že žiadne srdce nezostane pred jeho

milosrdenstvom uzavreté. Na záver misií v nedeľu 19. februára posväťa pátri misionári nový misijný kríž, ktorý postavíme vedľa kostola, aby nám pripomínal Božiu lásku, ktorá sa na nás hojne vyliala cez milostivý čas misií a povzbudzoval nás vytrvať v pred-savzatiach.

Všetkým zo srdca želim, aby im neušla táto veľká príležitosť. Aby sa nebáli otvoriť Bohu svoje srdce. Aby sa dobre pripravili na stretnutie s ním. Aby pocítili, že Boh ich nikdy neprestal milovať. A aby zakúsili, že napriek zraneniam a krížom, ktoré treba niesť je život krásny a zmysluplný ak v ňom nechýba Boh.

Na toto sa spolu s vami teší peziňský farár **Zdenko Sitka**

Z HISTÓRIE PEZINKA

Výpady husitského vojska na našom území

Husitské hnutie, ktoré výraznou mierou ovplyvnilo dejiny Českého kráľovstva, zasiahlo aj do dejín Slovenska. Dialo sa tak najmä prostredníctvom tzv. spanilých jásd – výpadov husitského vojska za hranice Čiech a Moravy. Už vo februári 1428 prešlo cez Moravu husitské vojsko, tvorené oddielmi táboritov Prokopa Holého, sirotkov Prokúpku a Pražanov, posilnené moravskými oddielmi Jána Tovačovského, ktoré tiahlo na Skalicu a Senicu. Odtiaľ postupovali českou cestou a po prejdení Malých Karpát odbočili v Bínovciach na cestu, vedúcu pod horami. Cez Orešany, Modru, Pezínok a Svätý Jur zamierili k predmestiam Bratislavy, kde v tom čase sídlil uhorský kráľ Žigmund Luxemburský. Husiti pustošili najmä majetky svätajurského a peziňského panstva a Modry, ktorých majitelia boli Žigmundovi verní prívrženci a veľkí nepriatelia husitov. Taktiež všetky majetky bratislavskej kapituly, ležiace na ceste alebo blízko ich pochodu ľahli popolom a husiti spolu vypálili 600 dedín a mes-tečiek. Od Bratislavy tiahli cez Bernolákovo na Senec, Trnavu a odtiaľ späť na Moravu.

V protihusitských bojoch sa aktívne angažovali aj grófi zo Svätého Jura a Pezinka. Dá sa dokonca povedať, že tvorili vý-

znamnú zložku protihusitskej obrany, ktorá sa opierala najmä o vojská z územia dnešného Slovenska a Zadunajska. Predpísané kontingenty stolíc, nachádzajúcich sa na spomínaných územiach tvorili vyše polovicu z celkového protihusitského vojska, ktoré malo v tom čase približne 10 tisíc mužov. Grófi zo Svätého Jura a Pezinka osobne postavili okrem kontingentu Bratislavskej stolice jedno bandérium (asi 400 mužov). Po odchode husitskej výpravy pred Bratislavou v roku 1428 a neúspešných rokovaniach s vodcom husitov Prokopom Holým v marci 1429 sa začalo v okolí Trnavy sústreďovať uhorské vojsko. Do mesta prišiel sám kráľ Žigmund Luxemburský, ktorý prijal na vojnovú poradu uhorských veliteľov, medzi nimi aj Ladislava III. z Pezinka, ktorého dobové pramene uvádzajú ako mladšieho grófa z Pezinka. K vojenskej konfrontácii však ešte nedošlo. V apríli 1430 sa kráľ stretol v poľnom tábore pred Trnavou so zástupcami husitov, no nedohodli sa. Uhorské vojsko sa vtedy sústreďovalo už v okolí Svätého Jura a Pezinka. Husiti sa zasa sústreďovali v okolí Šintavy, teda na ďalšom panstve peziňských a svätajurských grófov. Husitské oddiely boli reprezentované sirotkami, vedenými Velekom Koudelníkom, oddielmi Nového Města

Pražského a táboritmi, vedenými Jánom Zmrzlíkom a Filipom z Padarova. Veliteľmi uhorského vojska boli Stibor II. zo Stiboric a litovské knieža Fridrich z Ostrogu. Uhorské vojsko začalo prenasledovať jednotlivé husitské oddiely, ustupujúce s korisťou k Trnave. Tu sa 23. a 25. 4. 1430 odohrali dve bitky medzi hlavnými husitskými silami a uhorským kráľovským vojskom. Konflikt vyvrcholil 28. 4. 1430, keď sa uhorským vojakom podarilo preraziť husitskú vozovú hradbu. Zdalo sa, že husiti budú na hlavu porazení, no uhorskí vojaci začali miesto prenasledovania nepriateľských oddielov a zavŕšenia víťazstva plieniť husitský tábor. Husitom sa preto podarilo opätovne vozovú hradbu uzavrieť a jednotky, ktoré prenikli dnu zničiť. V rozhodujúcej chvíli oslabil uhorské vojsko aj útek oddielu Jána zo Zlatých Moraviec z bojiska. Na poli ostalo ležať údajne 2000 husitov a 6000 uhorských vojakov. Medzi padlými husitmi bol aj vodca sirotkov Velek Koudelník. Napriek vyšším stratám patrilo celkové víťazstvo uhorskému vojsku, ktoré ovládlo bojisko, zastavilo postup husitov a donútilo ich ustúpiť na Moravu. Husitské nebezpečenstvo však ani táto bitka definitívne nezažehkala.

Peter Wittgrüber
Mestské múzeum v Pezinku

Teplotný rekord

Tohtoročná zima už predviedla všetky svoje vrtochy. Po decembrovej snehovej kalamite prišli januárové silné mrazy. V noci z 22. na 23. januára namerali v Bratislave -20°C, čo je najnižšia teplota za posledných 50 rokov. Denné teploty v našom regióne sa vyšplhali nad -10 stupňov. (r)

Mladí basketbalisti tretí v Ostrave

Družstvo mladých mužov MBK Pezínok sa zúčastnilo 27. – 29. 12. 2005 na 42. ročníku medzinárodného vianočného turnaja starších dorastencov v Ostrave. Vo svojej skupine postupne zdolali Prostějov, Gymnázium Hladnov, v treťom zápase podľahli družstvu NH Ostrava "B". V základnej skupine napokon obsadili 1. miesto takže v semifinále narazili na druhé družstvo zo skupiny A NH Ostrava "A", ktorému podľahli 56:75 a tak ich čakal súboj o tretie miesto s Prostějovom. V tomto stretnutí podali hráči MBK najkvalitnejší výkon na turnaji keď zvíťazili nad ambicióznym súperom o 14 bodov a odniesli si tak trofej za 3. miesto. Víťazom turnaja sa stalo USK Praha pred domácim NH Ostrava "A".

Hráči MBK boli úspešní i v individuálnych činnostiach, keď v súťažnej strelbe trojok sa umiestnil Lukáš Petráš na druhom mieste a Marek Kozlík bol zaradený do All stars družstva turnaja. (db)